

דחטאתא די אתעל
 מדמהון לכפרא בקודשא
 יתפקון למברא למשריתא
 ויוקדון בנורא ית משפיהון
 וית בסרהון וית אכליהון:
 כח ודמוקיד יתהון יצבע
 לבושהי ויסחי ית בסרה
 במיא ובתר פן ייעול
 למשריתא: כט ותהי לכון
 לקים עלם פירחא
 שביעאה בעשרא לירחא
 תענון ית נפשתיכון וכל
 עבידא לא תעבדון יציבא
 וגירא דיתגירון ביניכון:
 ל ארי ביומא הדין יכפר
 עליכון לדפאה יתכון מפל
 חוביכון קדם יי תדפון:

תו"א לכפר בקדש שם יוציא אל מחוץ
 למחנה יומא סח. זבחים קה: את ערתם
 ואת בשרם יומא טז: והשרף שם עא. זבחים
 פג. הענו את נפשתיכם יומא עד: נדרים פ:
 כי ביום הזה יומא לה: מא: פו.

שְׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת־
 דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־
 מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת־
 עֹרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פְּרָשָׁם:
 (כה) וְהִשְׂרַף אֹתָם יַכֵּם בְּגִדְיֹו
 וְרַחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן
 יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה: (כט) וְהִיתָה לָכֶם
 לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
 בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנוּ אֶת־
 נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכֹל־מְלֹאכָה לֹא
 תַעֲשׂוּ הָאֹזֶרַח וְהַגֵּר הַגֵּר
 בְּתוֹכְכֶם: (ל) כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר
 אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ:

רש"י

(כו) אשר הובא את דמם. להיכל ולפני ולפנים:

לקוטי הלכות

משום דבר, רק יזכה לבחינת דרך התשובה
 באמת. ועל-כן מבקשין: ותן בלבנו לעוב
 דרך רשע, וכו': יהי רצון שלא אחטא עוד,
 וכן הרבה. וזה בחינת (ויקרא טז) כי ביום הזה
 יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם,
 שעקר הכפרה בחינת 'כי ביום הזה יכפר
 עליכם' הוא שנוקה על-ידי זה לטהר אתכם
 מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. הינו שה'

(ל) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
 אתכם מכל חטאתיכם - כל התפלות
 והתחנות ובקשות והסליחות שישאל מרבין
 לבקש מחילה וסליחה וכפרה בעשרת ימי
 תשובה ובפרט ביום כפור, אין הפונה
 להתפלל ולבקש על העבר לבד, רק שצריכין
 לבקש רחמים ביותר שיעזרו ה' תברך מעתה
 לדרך התשובה שלא יחטא עוד ולא יפל

אונקלוס

לא שבת שבתא היא לכוון
 ותענון ית נפשתיכון קים
 עלם: לב ויכפר פהנא די
 רבי יתה ודי יקרב ית
 קרבנה לשמשא תחות
 אבוהי וילפש ית לבושי
 בוץא לבושי קודשא:
 לג ויכפר על מקדש קודשא
 ועל משפן זמנא ועל
 מדבחה יכפר ועל פהניא
 ועל כל עמא דקהלא
 יכפר: לד ותהי דא לכוון
 לקים עלם לכפרא על בני
 ישראל מפל חוביהון חדא
 בשתא ועבד פמא די פקיד

תו"א שבת שבתון שם עו. חולין קא: וענינים
 את נפשתיכם יומא עד. וכפר הכהן שם
 ה. מקדש הקדש יומא סא. שברעות יג: לחקת
 עולם לכפר יומא ב: מ. ס. עו. קידושין יד.

(לא) שבת שבתון היא לכם
 וענינתם את נפשתיכם חקת
 עולם: (לב) וכפר הכהן אשר
 ימשח אתו ואשר ימלא את ידו
 לכהן תחת אביו ולבש את בגדי
 הבד בגדי הקודש: (לג) וכפר את
 מקדש הקדש ואת אהל מועד
 ואת המזבח יכפר ועל הכהנים
 ועל כל עם הקהל יכפר:

(לד) והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני
 ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר

רש"י

כל הכהנים גדולים שעמדו מילשיהו ואלה, שצמינו
 נגזזה ללוחים של שמן המשחה (יומא נב): לכהן
 תחת אביו. ללמד שאם צנו ממלא את מקומו,
 הוא קודם לכל אדם (ת"כ טס ה): (לד) ויעש
 כאשר צוה ה' וגו'. כשהגיע יום הכפורים
 עשה כסדר הזה, ולהגיד שצחו של אהרן שלא
 היה לוצטן לגדולתו אלא כמקיים גזירת המלך:

(לג) וכפר הכהן אשר ימשח וגו'. כפרה זו
 של יום הכיפורים אינה כפרה אלא צכהן גדול
 (יומא עג. ת"כ פרק ט, ד), לפי שנאמרה כל הפרשה
 צאהרן הוטרך לומר צכהן גדול הצא אתריו שיהא
 כמורה: ואשר ימלא את ידו. אין לי אלא
 המשוח בשמן המשחה, מרובה בגדים מנין, תלמוד
 לומר ואשר ימלא את ידו וגו' (ת"כ טס), והם

עיקר שפתי חכמים

ה דלבישת בגדים היא מילוי ידיים כדכתיב בפ' תצוה והלבשת וגו' ומלאה וגו': ו ולא מיד כי מיתתן של בני אהרן היה ביום ח' להמלואים שהיה ב"ח
 ניסן לכ"פ כשהגיע יוה"כ כו':

לקוטי הלכות

יתברך יטהר אותנו להפא מכל חטאתינו,
 שימשוך עלינו דרך התשובה הנ"ל לטהר
 עצמנו מכל חטאתינו מעתה, שלא נחטא
 עוד כנ"ל, וזה זוכין כל החפצים באמת בכח
 הצדיק האמת, שזהו בחינת העבודה של
 יום כפור שעל-ידי זה ממשיך בקיאות לילך
 בדרך התשובה בכל השנה תמיד. (אורח חיים
 - הלכות שבת ו' - אות ג')